

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 361/2025
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Комуналац“ из Бујановца, чији је пуномоћник Радомир Ристић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3357/23 од 08.08.2024. године, у седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3357/23 од 08.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3357/23 од 08.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 162/21 од 14.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор стварне ненадлежности суда изјављен од стране туженог. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништен као незаконит члан 2. Анекса I Уговора о регулисању међусобних односа из радног односа са запосленим бр .. од 10.03.2021. године, закључен између туженог и тужиоца 22.03.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 88.300,00 динара, с тим што на износ од 84.500,00 динара тече и законска затезна камата од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3357/23 од 08.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу

судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за поништај анекса уговора о раду, тако што је захтев усвојен, с обзиром да је оспореним чланом анекса тужиоцу одређен коефицијент за групу послова којој не припада, а не за послове на које је распоређен Уговором о уређењу међусобних односа из радног односа од 20.06.2012. године. Наиме, оспореним чланом анекса тужиоцу је одређен коефицијент који се налази у групи послова које обављају полуквалификовани радници, а не квалификовани којој припада тужилац с обзиром на послове које обавља. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а у погледу примене члана 171. став 1. и 172. Закона о раду, постоји уједначена судска пракса. Поред тога, тужени уз ревизију није доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.05.2021. године. Предмет тужбеног захтева је поништај анекса уговора о раду од 22.03.2021. године, којим је измењен уговор о раду у погледу елемената за обрачун зараде (измена коефицијента).

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Како се тужбени захтев односи на оцену законитости анекса уговора о раду, а не на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**